

V tu chvíli se rozlétly dveře a do dílny vrazila Ma-
rika s Lídou.

„Mohly bychom vzít Duffyho ven?“ zeptala se Marika. Jakmile Duffy uslyšel svoje jméno a kouzelné slůvku „ven“, vystřelil jako raketa.

„Ahoj Lído,“ pozdravil překvapený dědeček.

Lída se na něj provinile podívala. „Už jsme se zase usmířily, že jo?“ otočila se na Mariku.

„Naštěstí!“

Marika zářila a položila Lídě ruku kolem ramen: „Nás už nic a nikdo nerozdělí.“

Lídin obličej se trochu zachmuřil. „Ta pitomá Julie to zkoušela – se všemi svými dárky a tak. A já byla tak hloupá, že jsem jí na to skočila. Ale vážně mě to mrzí!“

Podívala se na Mariku. „Přitom se jenom snažila vnutit se nám – a co je ještě horší – je to zlodějka!“

Jáchym vydechl. „Takže ty peníze u hospodářky přece jenom ukradla ona!“

„Kdo jiný by to udělal?“ opáčila Lída. „Marika mi to všechno řekla. A přesně to zapadá. Julie odešla během čtvrté hodiny a hned potom pozvala nejmíň deset holek do kina. Ukradla ty peníze docela určitě!“

Dědeček se zachmuřil. „A to je vaše pravda? Byly jste u toho, vy dvě?“

Marika se dívala na zem. „Ne, ale prostě si musíš umět dát dvě a dvě dohromady,“ zamumlala pak.

Duffy seděl napjatě přede dveřmi. S nakloněnou hlavou nedočkavě pozoroval obě kamarádky. Už chtěl vyrazit.

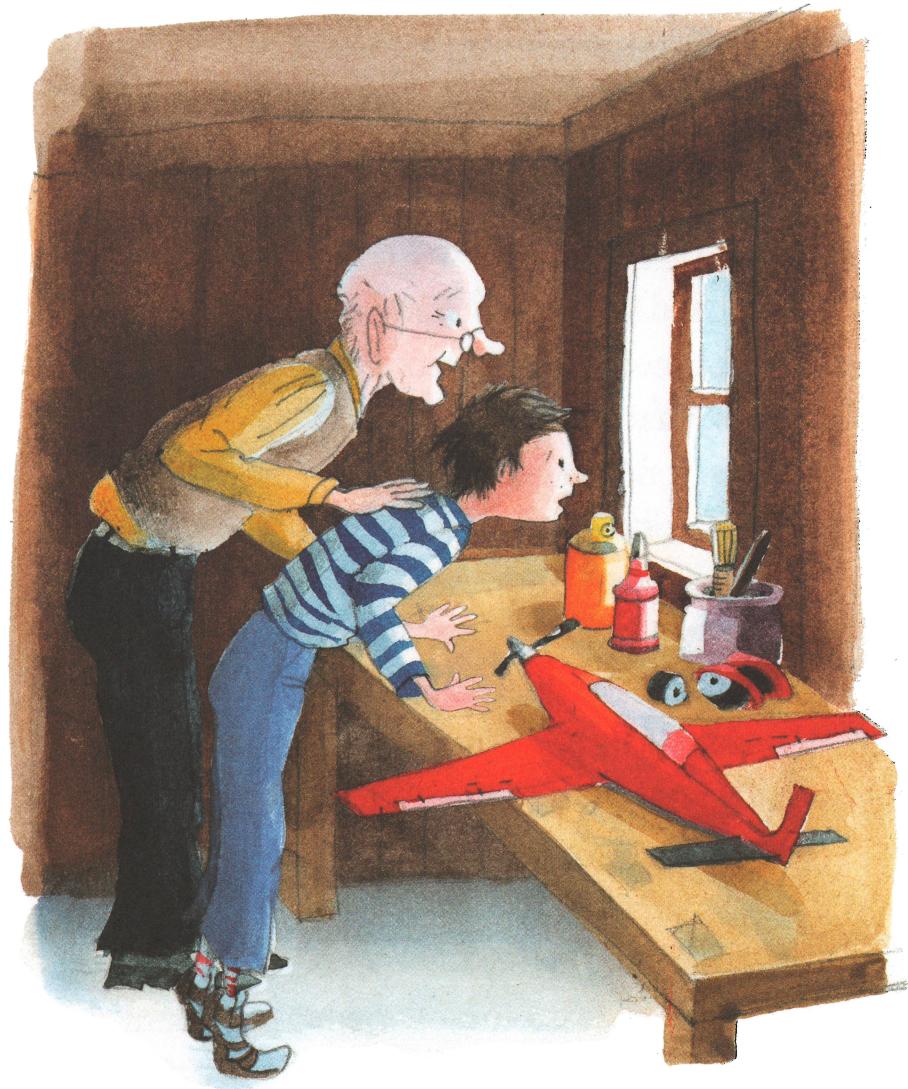
Lída si k němu dřepla a začala ho drbat: „Můžeme ho vzít s sebou?“

„Vezměte ho,“ odpověděl dědeček Karel odměřeně a vrátil se ke svému návrhu. Když Lída s Marikou odešly, panovala v dílně chvíle mlčení. Jáchym věděl, že se dědečkovi z hloubi duše příčí, když holky Julii podezřívají.

„Já si taky myslím, že to byla ona,“ řekl pak. „To se ještě ukáže.“

„A když ne?“ zeptal se dědeček. „To by vás všechny mohlo ještě mrzet. Osmé přikázání v jiném překladu zní takhle: *Nevzneseš proti druhému žádné falešné obvinění*. Stakovým podezřením jde někomu zkazit pověst i celý život.“

Jáchym zamyšleně natíral spodní stranu křídel. „Hodily by se nějaké důkazy,“ řekl potom.

„Přesně tak!“ souhlasil dědeček. „To je dokonce v zákonech naší země. Jmenuje se to ‚presumptce neviny‘ a znamená to, že každý obviněný

je až do snesení přesvědčivých důkazů považován za nevinného.“

Jáchym to konečně pochopil: „Už tomu rozumím. Bude ale pěkně těžké dokázat, že to Julie nebyla. Nebo ne?“

„A bude stejně tak těžké dokázat, že to byla,“ odvětil dědeček.

